

Muzyka elektroniczna

Jej pojawienie wiąże się bezpośrednio z wynalezieniem elektrofonów czyli instrumentów generujących dźwięki przy pomocy układów elektronicznych

W tradycyjnym instrumentarium dźwięk wzbudzany jest przez drgającą strunę (instrumenty strunowe), membranę, sztabkę lub inny przedmiot (instrumenty perkusyjne) lub drgający słup powietrza (instrumenty dęte). W instrumentach elektronicznych dźwięk emitowany jest przez głośnik.

Pierwsze instrumenty elektroniczne, jak np. [Theremin](#) czy [fale Martenota](#) powstały w latach 20. ubiegłego wieku. Początkowo posiadały bardzo prostą konstrukcję, która w biegu lat i w toku wielu doświadczeń stawała się coraz bardziej skomplikowana, dając możliwość coraz pełniejszej kontroli nad generowanym [dźwiękiem](#). Przestały też być muzycznymi osobliwościami, zdobywając trwałe miejsce szczególnie w muzyce awangardowej lat 50. i 60. Czas ekspansji instrumentów elektronicznych w muzyce popularnej to lata 70. Stały się one wówczas synonimem nowoczesności. Moda na syntetyczne brzmienia przyćmiła dotychczas panujące style, takie jak soul i funk oraz przyczyniła się do bujnego rozkwitu disco. Instrumenty elektroniczne zmieniły bezpowrotnie scenę muzyki pop. Każdy, kto chciał się liczyć, musiał zaskakiwać niespotykanymi dotąd brzmieniami najnowszych instrumentów.